

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก
ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

จุติเดช สืบตระกูล

รายงานการค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก
ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

จุติเดช สืบตระกูล

รายงานการค้นคว้าอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ไมทวิน สิงคราญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไมทวิน สิงคราญ)

วันที่ 9 เดือน มิ.ย. พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ดอว สิงคราญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยศ สัมฤทธิ์สกุล)

วันที่ 9 เดือน มิ.ย. พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อรุณี ยศบุตร

(อาจารย์ ดร.อรุณี ยศบุตร)

วันที่ 9 เดือน มิ.ย. พ.ศ. 2560

ประธานอาจารย์ประจำหลักสูตร

ธนาพล น.ระดมทรัพย์

(รองศาสตราจารย์ ดร.จกมลดินทร์ แสงอาสภวิริยะ)

วันที่ 9 เดือน มิ.ย. พ.ศ. 2560

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

ดิ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เม่งอำพัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 13 เดือน มิ.ย. พ.ศ. 2560

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นายจุติเดช สืบตระกูล
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานวิน สงเคราะห์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และ เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของธุรกิจและแนวคิดทฤษฎี 4M ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตอบแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 173 คน โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้วิจัยมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อจำแนกข้อมูลปัจจัยที่นำมาศึกษา จากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยสถิติ Pearson Correlation เพื่อวิเคราะห์และอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม

ผลการวิจัย พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี ประเภทสถานประกอบการประกอบการประเภทธุรกิจค้าปลีก ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 5- 10 ปี ขนาดสถานประกอบการ คือขนาดเล็ก จำนวนพนักงาน 1-5 คน สำหรับการทดสอบสมมติฐานที่1 ผู้ประกอบการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่ามี 5 ด้าน คือ อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาจากการดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ และจำนวนพนักงาน มีค่า Sig.น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ผู้ประกอบการที่มีความแตกต่างกันในด้าน อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาจากการดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ และจำนวนพนักงานมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน ส่วนสำหรับการทดสอบสมมติฐานที่2 ผู้ประกอบการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่ามี 5 ด้าน คือ อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาจากการ

ดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ และจำนวนพนักงาน มีค่า Sig.น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ผู้ประกอบการที่มีความแตกต่างกันในด้าน อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาจากการดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ และจำนวนพนักงานมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญ 5 อันดับ คือ (1) ด้านบุคลากร (2) ด้านงบประมาณ (3) ด้านวัตถุดิบ (4) ด้านกระบวนการบริหาร และ (5) ความสำเร็จทางด้านผลการดำเนินงานธุรกิจ ข้อเสนอแนะ (1)ด้านงบประมาณ ผู้ประกอบการควรมีการประมาณกระแสเงินสดประจำปีของธุรกิจผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก และการจัดทำงานประมาณในด้านธุรกิจผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก (2) ด้านการจัดการ/บริหารงานผู้ประกอบการควรมีการส่งเสริมการศึกษาดูงานอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพให้กับพนักงาน และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีและการสื่อสารในด้านธุรกิจผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก (3) ด้านบุคลากร ผู้ประกอบการควรให้บุคลากรทุกระดับรับการพัฒนาศักยภาพตามความเหมาะสมตามความต้องการของหน่วยงาน การกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและความเคลื่อนไหวขององค์กร และการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และ (4) ด้านความสำเร็จ ผู้ประกอบการควรมีการจัดหาลูกค้าใหม่ๆ เพื่อมีความสามารถในการเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ 4M / ผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก

Title	Factors Effecting Impacts on Wood Carving Handicraft Production in Hangdong District, Chiangmai Province
Author	Mr. Jutidet Suebtrakun
Degree	Master of Business Administration in Business Administration
Advisor Committee Chairperson	Assistant Professor Dr. Manawin SongKroh

ABSTRACT

The objectives of this survey study were to explore: 1) factors effecting impacts on wood carving handicraft production in Hangdong district, Chiangmai province and 2) general attributes of the business and 4 M theory concept effecting successful business. A set of questionnaires was used for data collection administered with 173 entrepreneurs in Hangdong district, Chiangmai province. Obtained data were analyzed by using the Statistical Package and frequency, percentage, mean, standard deviation were used for the statistical treatment. Besides, the hypothesis testing between the independent and the dependent variables was conducted by using Pearson Correlation to explain a relationship of the two variables.

Results of the study revealed that most of the respondents were female, 41 – 50 years old, retailers, and had been running the business for 5 – 10 years. Most of them ran a small business with 1 – 5 employees. For the first hypothesis testing, it was found that the difference in demographic attributes had the difference in factors effecting impacts on word carving handicraft production in Hangdong district in terms of 5 aspects: age, business type, time span to business running, business size, and a number of employees (Sig. < 0.05). This rejected the main hypothesis (Ho) but accepted the secondary hypothesis (H1). In other words, it implied that the respondents having the difference in age, business type, business size, time spam of business running, and a number of employees had the difference in factors effecting impacts on word carving handicraft production in Hangdong district.

For the second hypothesis testing, it was found that the respondents having the difference in demographic attributes had the difference in factors effecting the success in wood carving handicraft business in Hangdong district. The factors included 5 aspects as follows: age, business type, time span of business running, business size, and a number of employees (Sig. < 0.05). This rejected the main hypothesis (H0) but accepted the hypothesis (H1). In other words, it implied that the respondents having the difference in age, business type, time span of business running, business type, and a number of employees had the difference in factors effecting the success in wood carving handicraft business in Hangdong district.

In addition, findings showed that key factors which the respondents should put the importance included: 1) personnel, 2) budget, 3) materials/equipment, 4) management process, and 5) successful business operation.

Based on results of the study, the following were suggestion: 1) the respondents should estimate and annual cash flow of their business; 2) the respondents should support their employees to join educational trip in order to enhance their knowledge and experience; 3) the respondents should promotion their employees to develop potential based on appropriateness and their needs; and 4) the respondents should find new customers for the capability in competitive advantage.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นผู้งานที่ผู้วิจัยได้ทุ่มเทความตั้งใจ สติปัญญา กำลังกายและกำลังใจจนกระทั่งสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ คำแนะนำและความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งของขอพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานวิน สงเคราะห์ ที่ให้ความกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยศ สัมฤทธิ์สกุล และ อาจารย์ ดร.อรุณียศบุตร ที่ให้ความกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ และได้สละเวลาอันมีค่า ให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไข ตลอดจนถึงให้ความดูแลและเอาใจใส่เป็นอย่างดี รวมทั้งคณาจารย์ในหลักสูตรทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา มาจนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขอขอพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ประกอบการหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้แม้จะมีอุปสรรคและปัญหามากมาย แต่ผู้วิจัยก็ได้ย่อท้อ ต่อสู้ปัญหาและอุปสรรค ด้วยความรู้ ความสามารถจากการประสิทธิ์ประสาทวิชาของคณาจารย์ทุกท่าน ผู้วิจัยขอกราบพระคุณนายนิคม สืบตระกูล และ นางอุไร สืบตระกูล ที่ให้การเลี้ยงดูอบรม ส่งเสริมการศึกษา เป็นกำลังใจที่ดี ให้การสนับสนุนทั้งในด้านการเรียนและดำเนินชีวิต ให้คำปรึกษา จนทำให้ผู้จัดทำโครงการประสบความสำเร็จในการเรียน

จุติเดช สืบตระกูล
มิถุนายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญรูปภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตการศึกษา	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ	5
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแบบ 4M	12
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
กรอบแนวคิดงานวิจัย	18
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	19
สถานที่ดำเนินการวิจัย	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	20
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	22

บทที่ 4 ผลการศึกษา	23
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	24
ตอนที่ 2 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	26
ตอนที่ 3 ความสำเร็จทางด้านผลการดำเนินงานธุรกิจไม้แกะสลักของผู้ประกอบการ การผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	32
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน	33
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	49
สรุปผล	49
อภิปรายผล	53
ข้อเสนอแนะ	54
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	54
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	59
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	60
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	65

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	24
2	ระดับความคิดเห็นในแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แสดงโดยภาพรวม	26
3	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	27
4	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	29
5	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	30
6	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	31
7	การวิเคราะห์ความสำเร็จทางด้านการดำเนินงานของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	32
8	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ	34
9	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุ	35
10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ	37
11	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ	38

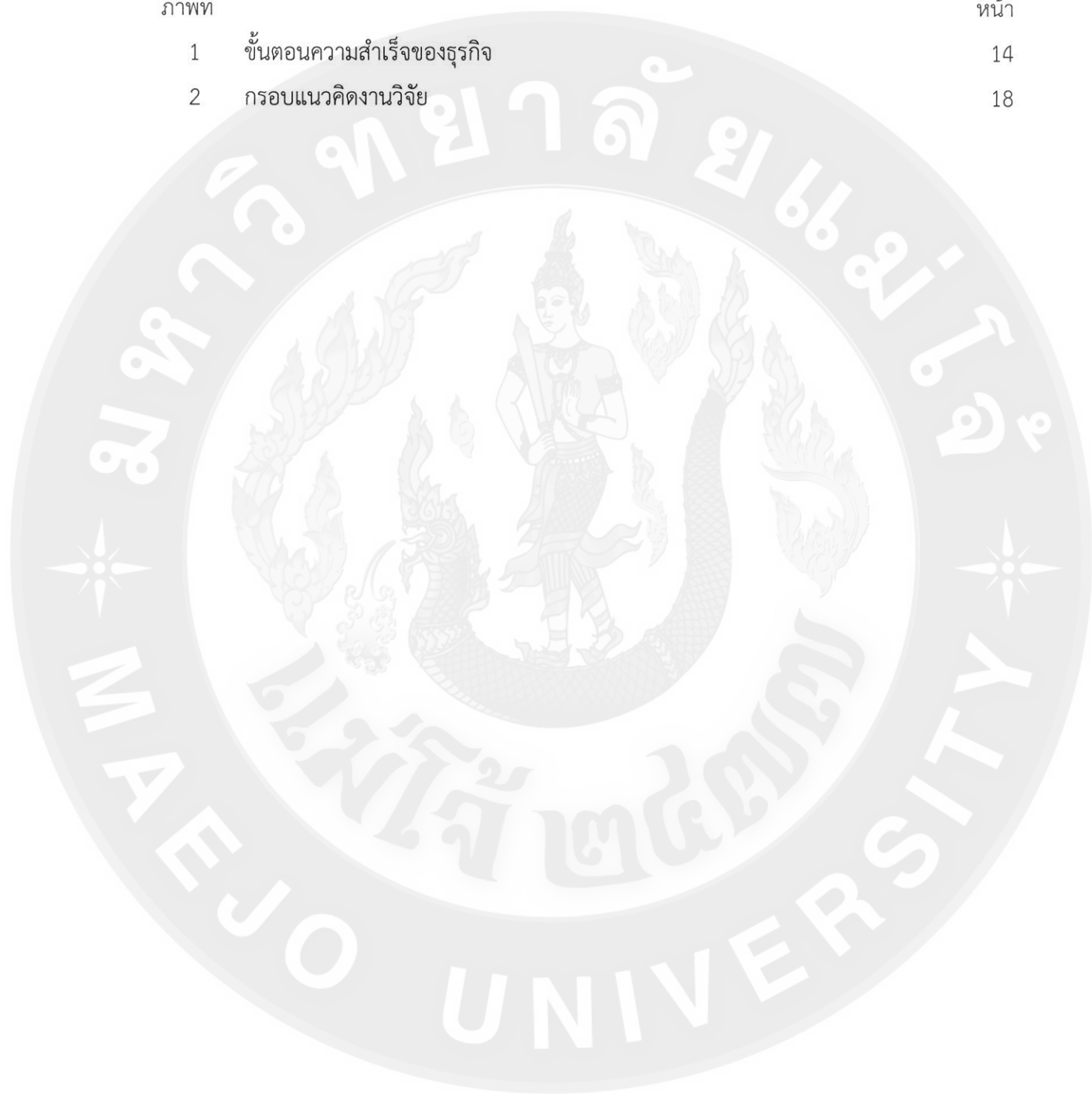
ตารางที่

หน้า

12	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิต หัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามขนาดของ สถานประกอบการ	40
13	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิต หัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามจำนวน พนักงาน	42
14	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการ ดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ	43
15	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการ ดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ	44
16	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทาง การดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ	45
17	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทาง การดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ	46
18	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการ ดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	47
19	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทาง การดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามจำนวนพนักงาน	48

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ขั้นตอนความสำเร็จของธุรกิจ	14
2	กรอบแนวคิดงานวิจัย	18

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีหัตถกรรมมากมายหลายอย่าง มีทั้งที่คิดทำขึ้น เพื่อใช้งานในชีวิตประจำวัน และงานที่ประณีตบรรจงด้วยฝีมือเชิงช่างอย่างที่เราเรียกกันว่า หัตถศิลป์ เช่น งานไม้แกะสลัก ซึ่งเป็นงานที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน ตามโลกทัศน์ของสังคมนั้น ๆ โดยขึ้นอยู่กับความอุปถัมภ์ของเจ้านาย ส่วนงานหัตถกรรมของชาวบ้านนั้นสร้างขึ้นสนองความต้องการของชาวบ้านโดยเฉพาะ เช่น ผ้าทอ หม้อดินเผา หรือเครื่องจักสาน เนื่องจาก เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนามาช้านาน จึงมีงานศิลปหัตถกรรมมากมาย ทั้งด้านงานศิลปะและงานช่าง อีกทั้งมีช่างฝีมือจากที่ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก มาตั้งรกรากอยู่บริเวณรอบกำแพงเมือง งานฝีมือด้านต่าง ๆ ของเชียงใหม่จึงรุ่งเรืองและอยู่ในความอุปถัมภ์ของเจ้านาย คຸ່ມหลวงส่งผลให้มีการผลิตและสืบทอดต่อกันมาเรื่อย ๆ ปัจจุบันงานด้านหัตถกรรมของเชียงใหม่ บางแห่งยังคงสร้างขึ้นตามแบบเดิมในอดีต ส่วนใหญ่แม้ยังใช้พื้นฐานของเทคนิคและวิธีการผลิตเก่า แต่ได้ปรับเปลี่ยนและพัฒนาทั้งรูปแบบทางศิลปะ กระบวนการผลิต และการจัดการให้เข้ากับกลไกตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งงานด้านหัตถกรรมของเชียงใหม่ที่ยังคงเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่ยอมรับอยู่หลายชนิด เช่น เครื่องเงิน เครื่องเงิน ไม้แกะสลัก ผ้าทอตีนจก ผ้าไหมสันกำแพง เครื่องปั้นดินเผา ร่ม และกระดาษสา เป็นต้น

ปัจจุบันงานด้านหัตถกรรมของเชียงใหม่ ยังคงสร้างขึ้นตามแบบเดิมหรือวิธีการผลิตเก่า แต่ได้ปรับเปลี่ยนและพัฒนาทั้งรูปแบบทางศิลปะ กระบวนการผลิต และการจัดการให้เข้ากับกลไกตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจังหวัดเชียงใหม่ถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการทำไม้แกะสลักอยู่มาก ผู้ประกอบการเองยังมีศักยภาพและได้รับการขึ้นทะเบียนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ด้วย แต่ก็ยังมีผู้ประกอบการปิดกิจการลงเป็นจำนวนมาก เพราะผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้สูงวัยที่ไม่ค่อยมีความรู้เรื่องการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต รูปแบบทางศิลปะ และการจัดการด้านการตลาด และไม่มีความชำนาญในการดำเนินการผลิตและหาซื้อวัตถุดิบให้เข้ากับความต้องการของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ส่วนผู้ประกอบการอายุน้อยก็ไม่มีความรู้เรื่องหัตถกรรมด้านฝีมือ ไม่มีเทคนิคและวิธีการผลิต ทำให้ผู้ประกอบการเลิกกิจการลงเป็นจำนวนมาก

ผู้วิจัยได้มองเห็นปัญหาผลกระทบต่อผู้ประกอบการการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ปิดตัวลงจำนวนมากจากปัจจัยผลกระทบด้านต่าง ๆ ทำให้ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เริ่มโครงการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางศึกษาการพัฒนาของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดอื่นๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของธุรกิจและแนวคิดทฤษฎี 4M ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้นำข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก มาปรับใช้กับธุรกิจของตนเอง

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดงจังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน
2. ผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางด้านการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรของการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารงานแบบ 4M's คือ 1) บุคคล 2) เงิน 3) ทรัพยากรหรือวัตถุดิบ และ 4) การบริหารจัดการ และทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจ และนำผลการศึกษามาทำการสรุปผลการวิจัย รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มทำการศึกษาในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

นิยามศัพท์

การผลิต หมายถึง การสร้างสินค้าจากไม้โดยการ ใช้อุปกรณ์เครื่องจักรในการ ชัด แกะ ลงสี เคลือบเงา จนได้สินค้าออกมาเป็นสินค้างานหัตถกรรมจากไม้

หัตถกรรมไม้แกะสลัก หมายถึง ภาชนะ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทำขึ้นจากวิธีการไม้ โดยการ แกะสลัก จากวัสดุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่การใช้ทำ ส่วนใหญ่เป็นวัสดุที่หาได้ง่ายและอยู่ในตามท้องถิ่น เช่น ไม้มะม่วง ไม้ฉำฉา ซึ่งนำมาแปรรูปมาเป็นผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักในพื้นที่อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

แนวคิดการบริหารแบบ 4M หมายถึง แนวคิดการบริหารจัดการในธุรกิจหัตถกรรมจากไม้ โดย แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. **Man** หมายถึงคน โดยคนในที่นี้หมายถึง แรงงานที่ใช้สำหรับการผลิตสินค้างานหัตถกรรมไม้แกะสลัก ตั้งแต่ขั้นตอนแรกของการผลิต จนถึงขั้นตอนสุดท้ายจนออกมาเป็นตัวผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก ของธุรกิจหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

2. **Money** หมายถึง เงินทุนที่ใช้ ในกระบวนการผลิตสินค้างานหัตถกรรมจากไม้ ตั้งแต่เงินลงทุนการจ้างแรงงาน เงินลงทุนจากการซื้อเครื่องจักร เงินลงทุนจากการรักษาสินค้าคงคลัง เงินลงทุนในการจัดส่งสินค้าให้กับลูกค้าตามข้อตกลงในการขนส่ง ของธุรกิจหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

3. **Material** หมายถึง วัตถุดิบที่ใช้สำหรับในขั้นตอนกระบวนการผลิตสินค้างานหัตถกรรมจากไม้ ซึ่งวัตถุดิบหลักในที่นี้คือ ชนิดของเนื้อไม้ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการผลิตเป็นงานหัตถกรรมต่างๆ ตามความเหมาะสมของชนิดของเนื้อไม้ ของธุรกิจหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

4. **Management** หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการในธุรกิจ การบริหารองค์กร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ในธุรกิจหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ความสำเร็จของธุรกิจ หมายถึง ความสำเร็จของธุรกิจหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ทั้งทางด้านยอดขาย และ กำไร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารต่างๆ และผลงานที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานและเป็นแนวทางการวิจัย โดยแบ่งออกเป็นส่วนตัว่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารงานแบบ 4M
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดงานวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ

1. ความหมายของการบริหารจัดการ

ความหมายของการบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารหรือการจัดการ เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานทุกระดับ โดยการบริหาร (Administration) นิยมใช้ในภาครัฐหรืองานที่เกี่ยวกับนโยบาย และการจัดการ (Management) นิยมใช้ในภาคธุรกิจเอกชนซึ่ง The Encyclopedia Americana ได้ขยายความว่า การบริหารและการจัดการใช้ทดแทนกันได้ คำว่า “การบริหาร” เป็นการจัดการงานบริหารระดับสูง ส่วน “การจัดการ” เป็นศิลปะของการประสานองค์ประกอบหรือปัจจัยการผลิตเพื่อบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การเป็นความสำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยอาศัยแรงงาน วัสดุ และเครื่องจักร

สำหรับคำว่า การบริหารจัดการ Lunenburg and Ornstein (1996: 9) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างคำดังกล่าวกับการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ว่าการบริหารจัดการจะให้ความสนใจประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดโครงสร้างองค์การ โดยภาพรวม ในขณะที่การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์จะสนใจการจัดการกับงานและคนงาน ซึ่งอาจสรุปได้ว่าผู้ที่ใช้ในความหมายแตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะเห็นว่า คำว่า การบริหาร ครอบคลุมภาพรวมขององค์การในขณะที่การจัดการมุ่งไปที่การจัดการกับทรัพยากรเพื่อให้บรรลุจุดหมาย และคำว่า “การบริหาร” ในที่นี้จะใช้ในความหมายว่า เป็นความพยายามใช้ศาสตร์และศิลป์จูงใจผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและนอกองค์การให้ร่วมมือร่วมใจดำเนินกิจกรรม เพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จทั้งในเชิงประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้จะใช้ทั้งสองคำในลักษณะที่แทนกันได้เพื่อความเหมาะสมซึ่งมีผู้ให้ความหมายของคำว่า การบริหารจัดการไว้มากมาย เช่น Drucker (1954: 12) ประมาจารย์ด้านการจัดการได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “การบริหาร คือ การทำให้งานต่าง ๆ ขององค์การสำเร็จได้ โดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำ” (Management is Getting Things done Through Other People)

Ernest, Dale. (1968 อ้างใน สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์, ม.ป.ป.: ระบบออนไลน์); Harold et al. (1972: 43) ให้คำจำกัดความของคำว่า การบริหารหรือการจัดการไว้สอดคล้องกันว่า การบริหารหรือการจัดการ หมายถึง การดำเนินงานของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ ซึ่งนับว่าเป็นอุปกรณ์ของการจัดการนั้น ๆ รวมถึงกระบวนการจัดหน่วยงานและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้การทำงานบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

Barnard (1968: 28) ให้ความหมายของการบริหารไว้สั้น ๆ ว่าการบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จโดยบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ Fesler and Kettl (1991: 7) ให้ความหมายว่า การบริหารเป็นการจัดการทำให้เกิดความสำเร็จและเห็นว่าการบริหารเป็นการระดมให้บุคคลดำเนินการให้ไปสู่เป้าหมาย

Bartol and Martin (1991: 6) ให้ได้ความหมายว่าการจัดการเป็นกระบวนการที่ทำให้เป้าหมายขององค์การประสบความสำเร็จโดยผ่านหน้าที่หลัก 4 อย่าง คือ การวางแผน การจัดองค์การ การใช้ภาวะผู้นำและการควบคุม และ The Grolier International Dictionary (1992 อ้างใน Empoto, ม.ป.ป.: ระบบออนไลน์) ให้ความหมายว่า การบริหารเป็นศิลปะหรือการนำนโยบายของรัฐบาล ธุรกิจ หรืองานราชการของรัฐไปปฏิบัติ

Bovee et al. (1993: 5) ให้ความหมายว่าการจัดการเป็นกระบวนการที่องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายโดยประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการวางแผน การจัดองค์การ ภาวะผู้นำและการควบคุมองค์การในด้านบุคลากร กายภาพ งบประมาณและแหล่งข้อมูล และสอดคล้องกับ Holt (1993: 3) ให้ความหมายว่า การจัดการเป็นศาสตร์ของการกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยผ่านการกระทำของบุคลากร

ดังนั้น การบริหารจัดการ (Management) จึงหมายถึง ชุดของหน้าที่ต่าง ๆ (A Set of Functions) ที่กำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) หมายถึง การใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า (Cost-effective) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) นั้น หมายถึง การตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right Decision) และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้นผลสำเร็จของการบริหารจัดการจึงจำเป็นต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กัน Griffin and Danna (1994: 4) หรืออีกแนวหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า การบริหาร

จัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งไปสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ นอกจากนี้ สมศักดิ์ คงเที่ยง (2542: 1) และ ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ (2542: 2) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่าง ที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและใช้ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่ง วิโรจน์ สารรัตน์ (2545: 3-4) กล่าวว่า การบริหารจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์ (Science) เพราะเป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากการสืบค้น หาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล มีการตั้งสมมุติฐานและทดสอบสมมุติฐาน เป็นศิลป์ (Art) เพราะบุคคลต้องใช้ทักษะและความรู้ทางการบริหารที่ได้รับการพัฒนามาเป็นอย่างดี จากการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการให้ความเห็นว่าการบริหารใช้ในภาครัฐ ส่วน เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546: 2) และ สุรัสวดี ราชกุลชัย (2547: 3) กล่าวว่า การจัดการ (Management) ใช้ในแวดวงของภาคเอกชน หมายถึงกระบวนการที่ผู้บริหารปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร โดยอาศัยบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหาร สอดคล้องกับ ทศนีย์ ธรรมสิทธิ์ (2545: 14-15) ที่กล่าวว่า การบริหารภาครัฐแนวใหม่ว่าเป็นการบริหารที่มุ่งเน้นในการปรับปรุงทั้งกระบวนการ รูปแบบและคุณภาพของการปฏิบัติงานและการให้บริการต่าง ๆ ให้สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนและสังคมได้อย่างแท้จริง

ทองทิพพา วิริยะพันธุ์ (2546: 156-157) ได้กล่าวถึงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพว่า การคิดเชิงระบบ (Systematic Thinking) จะนำไปสู่การจัดการอย่างเป็นระบบ (Systematic Management) ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการบริหารงานเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากระบบเป็นรากฐานของประสิทธิภาพที่จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร และสอดคล้องกับ สมคิด บางโม (2537: 59-60) ที่มีความเห็นว่าการจัดการคือศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ขององค์กรและนอกองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการบริหารจัดการที่นักวิชาการให้ไว้ดังกล่าวผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานขององค์กรที่ต้องมีคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำปัจจัยทางการบริหารจัดการ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ มาใช้อย่างเป็นกระบวนการโดยผ่านหน้าที่หลัก คือ การวางแผน การจัดองค์การ การเป็นผู้นำและการควบคุมให้การทำงานบรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยหรือทรัพยากรการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการทุกประเภทจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหรือทรัพยากรทางการบริหารจัดการที่สำคัญ ได้แก่ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า 4M's ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการบริหาร เพราะการบริหารจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพมีปริมาณเพียงพอ ต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการเพียงพอ ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแผนงานและโครงการและต้องมีระบบการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545: 18)

ธงชัย สันติวงษ์ (2540: 7-8) และ สมคิด บางโม (2537: 61-62) ยังได้กล่าวถึงปัจจัยในการจัดการที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญและผู้บริหารทุกคนต้องสนใจในงานด้านการบริหารจัดการ คือ 1) คน (Man) ทรัพยากรบุคคลที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะก่อผลสำเร็จให้กับกิจการได้อย่างมาก ทั้งนี้ในแง่ของปริมาณและคุณภาพ 2) เครื่องจักร (Machine) คือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่จัดหาและซื้ออย่างพิถีพิถัน เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า 3) เงินทุน (Money) นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์การดำเนินไปโดยไม่ติดขัด และ 4) วัสดุสิ่งของ (Material) ถือเป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยตัวอื่น ๆ เพราะวัตถุดิบและสิ่งของเหล่านี้จะต้องมีการจัดหามาใช้ดำเนินการผลิต

DuBrin and Ireland (1993: 245) กล่าวว่า ทรัพยากรองค์การ ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบและทรัพยากรสารสนเทศ และ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2555: ระบบออนไลน์) ได้สรุปว่า การจัดการเป็นเรื่องของการผสมผสานหรือบูรณาการทรัพยากรการจัดการ ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) วิธีการ (Method) ตลาด (Market) ข้อมูลข่าวสาร (Information) และเวลา (Time)

นอกจากนี้ ไตรรัตน์ จงจิตร (2546: 127-135) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า หลักการ 4M's ได้แก่ 1) ด้านบุคลากร หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหาร การศึกษาในสถานศึกษาเป็นผู้จัดหาและใช้ทรัพยากรการบริหารอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการเพื่อนำสถานศึกษาไปสู่ความเจริญก้าวหน้า บุคลากรจะต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้การดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีคุณภาพสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2) ด้านงบประมาณ หมายถึง แผนการเงินของโรงเรียนที่จัดทำขึ้นโดยการกำหนดรายรับ รายจ่าย ของงาน โครงการต่าง ๆ ที่จะดำเนินการ เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษา จะต้องมีการ

จัดสรรทรัพยากรและบริหารงานงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจัดหา พัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม และใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อย่างประหยัดสุด เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนสูงสุด 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง การจัดซื้อการเรียนการสอน และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ และเพียงพอต่อการเรียนการสอน โดยมีระบบการจัดหาและบำรุงรักษาที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีการบริการและส่งเสริมการใช้อย่างทั่วถึงและเป็นระบบการบริหารงานวัสดุอุปกรณ์ที่ดี จะนำไปสู่การบริหารจัดการเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพทำให้การใช้วัสดุอุปกรณ์เป็นไปอย่างเหมาะสมและเกิดคุณค่าตรงกับความต้องการของผู้บริหาร ครูและนักเรียน และ 4) ด้านการจัดการ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่กลุ่มบุคคลร่วมกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัยทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสมเพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่ การจัดการที่เหมาะสมและคำนึงถึงบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์จะทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเทคโนโลยีและการสื่อสารตามเป้าหมายที่วางไว้

ดังนั้น ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ (2540: 10) จึงได้เสนอความเห็นว่ ในทางบริหารการศึกษา 4M เป็นทรัพยากรที่เป็นปัจจัยพื้นฐานเช่นเดียวกัน กล่าวคือ การบริหารการศึกษาจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ ต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนดำเนินงานมากพอ ต้องมีวัสดุสิ่งของตามความต้องการของโครงการและแผนงานและจะต้องมีระบบบริหารที่ดีและมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3. กระบวนการบริหารจัดการ

กระบวนการบริหารจัดการอาจจำแนกในรูปแบบที่แตกต่างจากกัน เช่น Fayol (1949: 454-456) จำแนกกระบวนการบริหารจัดการเป็น 5 หน้าที่ คือ 1) การวางแผนงาน (Planning) 2) การจัดองค์การ (Organizing) 3) การบังคับบัญชา (Commanding) 4) การประสานงาน (Coordinating) และ 5) การควบคุม (Controlling) ส่วน Gulick and Urwick (1939: 63-90) จำแนกกระบวนการบริหารจัดการเป็น 7 หน้าที่ ประกอบด้วยขั้นตอนที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า POSDCORB คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือวางโครงการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีงานอะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับ พร้อมด้วยวางแผนวิธีปฏิบัติ ระบุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานนั้น ๆ ก่อนลงมือปฏิบัติการ

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงของการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหรือของตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานให้ชัดเจน พร้อม

ด้วยกำหนดลักษณะและวิธีการติดต่อประสานสัมพันธ์กันตามลำดับชั้นแห่งอำนาจหน้าที่สูงต่ำลดหลั่นกันไป

3. การจัดบุคลากร (Staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน ตั้งแต่การแสวงหา การบรรจุ แต่งตั้ง การฝึกอบรมและพัฒนา การบำรุงขวัญ การเลื่อนขั้น ลดขั้น ตลอดจนการพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งงานรวมทั้งการบำรุงรักษาสภาพของการทำงานที่ดีให้มีอยู่ตลอดไป

4. การสั่งการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการหลังจากที่ได้วิเคราะห์และพิจารณาโดยรอบคอบแล้วรวมทั้งการติดตามและให้มีการปฏิบัติงานตามคำสั่งนั้น ๆ ในฐานะที่ผู้บริหารเป็นผู้นำหรือผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน

5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงานหรือสื่อสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานย่อยหรือตำแหน่งต่าง ๆ ภายในองค์การให้เข้ากันได้ เพื่อให้งานเดินและเกิดประสิทธิภาพ ไม่มีการทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกัน ทำให้ทุกหน่วยงานประสานกลมกลืนกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์การร่วมกัน

6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง การเสนอรายงานให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบต่าง ๆ ทราบความเคลื่อนไหว ความเป็นไปเป็นระยะ ๆ ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทราบความก้าวหน้าของงานของตนอยู่เสมอ การเสนอรายงานจำเป็นต้องมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานมีการวิจัย การประเมินผล และมีการตรวจสอบเป็นระยะ ๆ เพื่อการปรับปรุงได้ทันทีหรือการปรับปรุงในอนาคต

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการเงิน การวางแผนหรือโครงการใช้จ่ายเงิน การทำบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินโดยรอบคอบและรัดกุม

Sears (1950 อ้างใน Kroopa พื้นที่ครูพา, 2557: ระบบออนไลน์) ได้พยายามประยุกต์เอาทฤษฎีการบริหารด้านธุรกิจและรัฐศาสตร์มาใช้ในการบริหารการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การวินิจฉัยสั่งการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) และ Tead (1951อ้างใน Kroopa พื้นที่ครูพา, 2557: ระบบออนไลน์) ได้มุ่งความสำคัญที่หน่วยงานย่อยในองค์การเป็นหลักมีกระบวนการบริหารงานโดยสรุปสาระสำคัญของกิจกรรมเป็น 10 ประการ คือ 1) กำหนดความมุ่งประสงค์และจุดประสงค์ให้กระจ่างชัด 2) จัดทำโครงสร้างการบริหารงาน 3) กำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจให้บุคลากร 4) มอบหมายอำนาจ โดยอาศัยหลักการกระจายอำนาจ 5) ควบคุมการปฏิบัติงาน 6) รักษาปริมาณและคุณภาพของงานอย่างเสมอต้นเสมอปลาย 7) จัดให้มีคณะกรรมการต่าง ๆ เป็นตัวประสานงานในหน่วยงาน 8) บำรุงขวัญและกำลังใจ 9) ประเมินผลการปฏิบัติงาน และ 10) เตรียมวางแผนงานในอนาคต

นอกจากนี้ สมาคมผู้บริหารโรงเรียนแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Association of School Administration, 1955 อ้างใน กรวรรณ ทองแก้ว, 2557: 26) ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานไว้ดังนี้ คือ 1) การวางแผน (Planning) เป็นความพยายามที่จะให้การปฏิบัติงานตรงกับเป้าหมายที่ต้องการ จึงได้กำหนดงานที่จะต้องทำวิธีที่จะทำและจุดมุ่งหมายของการทำงานแต่ละอย่างไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร 2) การแบ่งสรร (Allocation) มีการจัดแบ่งทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรที่มีใช่มนุษย์ให้เป็นสัดส่วนพอที่จะดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ 3) การเร้าใจ (Stimulation) เป็นการกระตุ้น เร้าใจและส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานให้ได้ผลดีทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ 4) การประสานงาน (Coordinating) เป็นการจัดให้มีการประสานงานระหว่างหัวหน้างานของหน่วยย่อยให้เกิดความเข้าใจกัน ประสานงานกัน และขจัดข้อขัดแย้งให้ลดลงหรือหมดไป และ 5) การประเมินผลงาน (Evaluation) เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงาน ตลอดจนการดำเนินการเพื่อการแก้ไขปัญหา และการวางแผนในช่วงระยะเวลาข้างหน้า โดยมุ่งประเมินสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ส่วน Litchfield (1956: 3) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารว่าเป็นวัฏจักรการบริหาร (Cyclical Nature) กล่าวคือ กระบวนการบริหารจะเป็นวงจรใหญ่ทั้งองค์การ ภายในวงจรใหญ่มีวงจรย่อย ๆ ที่เป็นการปฏิบัติงานตามหน้าที่เฉพาะอย่าง และหน้าที่อื่น ๆ กระบวนการบริหารดังกล่าวประกอบด้วย การตัดสินใจ การจัดโปรแกรม การติดต่อ การควบคุม และการประเมินค่าโดย Simon (1976: 9) ได้ขยายแนวคิดการบริหารออกไปอีก โดยเน้นที่หน้าที่ของผู้บริหารว่า กระบวนการบริหารเป็นเรื่องของการตัดสินใจ (Decision – making) ที่จะมีผลเกื้อกูลต่อการปฏิบัติงานของคนในองค์การเพื่อบรรลุผลความสำเร็จ โดยผู้บริหารต้องตัดสินใจในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. การระบุหน้าที่ของบุคคลให้ชัดเจนว่าขอบข่ายหน้าที่งานของบุคคลคืออะไร
2. การแบ่งอำนาจเพื่อกำหนดว่าบุคคลใดในองค์การหรือหน่วยงานนั้น ๆ ที่มีอำนาจตัดสินใจให้แก่ปัจเจกบุคคล
3. การวางแผนขอบเขตจำกัดในการให้บุคลากรจะเลือกทำอะไรตามความต้องการของตน และให้มีการประสานงานด้านกิจกรรมของบุคคลในองค์การหรือหน่วยงาน ได้ให้รูปแบบการบริหารที่เน้นการกระตุ้นและจูงใจผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การกำหนดอำนาจหน้าที่ 3) การตัดสินใจสั่งการ 4) การเสนอรายงาน 5) การใช้อิทธิพล 6) การประสานงาน และ 7) การประเมินผลงาน ส่วน Mackenzie (1979: 3-30) ได้เสนอกระบวนการจัดการ (The Management in 3 – D) เป็นลักษณะ 3 มิติ กล่าวคือในองค์การหนึ่ง ๆ จะเริ่มต้นด้วยองค์ประกอบพื้นฐานสามประการ คือ 1) ความคิด (Ideas) 2) สิ่งของ (Things) และ 3) คน (People) ดังนั้น การจัดการองค์ประกอบพื้นฐานเหล่านี้โดยประการแรก ผู้บริหารต้องมีโน้ตทัศน์ (Concept) หรือวิสัยทัศน์คือ การวางแผนองค์การให้เจริญก้าวหน้า ประการที่ 2 ผู้บริหารจะต้องบริหาร (Administration) งานที่เป็นสิ่งของ (Things)

วัสดุครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร และประการที่ 3 ผู้บริหารต้องใช้ภาวะผู้นำ (Leadership) สร้างแรงจูงใจให้คน (People) ในองค์กรร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารงานแบบ 4M

การบริหารส่วนใหญ่จะนึกถึงการบริหารราชการคำศัพท์ที่ใช้มี 2 คำ คือ การบริหาร (Administration) นิยมใช้กับการบริหารราชการหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย ศัพท์อีกคำหนึ่ง คือ การจัดการ (Management) นิยมใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชนหรือการ ดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามคำว่า การบริหารกับคำว่า การจัดการใช้แทนกันได้ มีความหมายเหมือนกัน ซึ่งจะใช้สองคำนี้ปะปนกันตามความเหมาะสมจึงจำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้ทั้งที่เป็นศาสตร์และศิลปะ ซึ่งปัจจัยในการบริหาร มีองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. คน หรือบุคคล (Man) เป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารงาน หน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ จำเป็นต้องมีคนที่ปฏิบัติงาน ผลงานที่ดีจะออกมาได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบต่อองค์การหรือหน่วยงานนั้น ๆ
2. เงิน (Money) หน่วยงานจำเป็นที่จะต้องมีงบประมาณเพื่อการบริหารงานหากขาดงบประมาณ การบริหารงานของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมาย
3. ทรัพยากรหรือวัสดุ (Material) การบริหารจำเป็นต้องมีวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหาร หากหน่วยงานขาดวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหารแล้วก็จะย่อมจะเป็นอุปสรรคหรือทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน
4. การบริหารจัดการ (Management) เป็นภารกิจของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรง คือ เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวลผลก่อกำกับปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 3 ประการให้สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามที่ ต้องการ นักบริหารและนักวิชาการให้คำจำกัดความของคำว่า การบริหารหรือการจัดการไว้ต่าง ๆ กันตามทัศนะของแต่ละบุคคลที่สำคัญไว้ดังนี้

ความหมายของการบริหารจัดการ เกษม จันทรแก้ว (2540: 512 -514) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง ศิลปะ การดำเนินการนำวัตถุดิบสู่ระบบด้วยระบบกระบวนการผลิตจนได้ผลผลิตตามที่กำหนดไว้ การบริหารจึงเป็นการดำเนินการให้ทุกโครงการทำหน้าที่สัมพันธ์กัน เป็นเรื่องยากที่จะทำให้เกิด การผสมผสานกันถ้าไม่วางแผนการดำเนินการที่ดี ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่วางแผนบริหารอย่างไร อย่างไรก็ดี ผู้บริหารมีหน้าที่อำนวยการ (Directing) ตามอำนาจหน้าที่จากหน่วยงาน (Organizing) ที่เป็นผู้รับผิดชอบควบคุม (Controlling) ในการนำแผนงาน (Planning) ที่ได้กำหนดไว้แล้วไป 12 ดำเนินการร่วมกันทรัพยากร (Assembling Resource) ทำให้การผลิตหรือการใช้ปัจจัย

การบริหาร (ได้แก่ คน งบประมาณ เครื่องมือ อุปกรณ์ สวัสดิการ ฯลฯ) ก่อให้เกิดผลผลิตขั้นสุดท้าย สรุปว่า การบริหารเป็นการดำเนินการที่ผู้บริหารมีหน้าที่ในการสั่งการในการบริหาร จัดการควบคุม และนำแผนที่กำหนดไว้ไปดำเนินการให้แล้วเสร็จ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจ

ปัจจุบันธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันตลอดเวลา ไม่ว่าจะเดินทางไปไหน การใช้ อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูล หรือ การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการติดต่อสื่อสาร ธุรกิจล้วนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งสิ้น ธุรกิจได้เข้าไปมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อสังคม โดยการสร้างสินค้า หรือ บริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ส่งผลให้เกิดการจ้างงานหลายตำแหน่ง อีกทั้งธุรกิจ ยังเสียภาษีจากผลการดำเนินงานให้เป็นงบประมาณในการพัฒนาประเทศ ส่งผลให้เกิดการพัฒนา มาตรฐานการครองชีพให้สูงขึ้นในสังคมโดยรวม ดังนั้นการศึกษาในวิชาบริหารธุรกิจเบื้องต้น จะช่วย เพิ่มและเปลี่ยนแปลงมุมมองของนักศึกษาให้เข้าใจถึงระบบการดำเนินงานของธุรกิจให้ละเอียดมากขึ้น ในมุมมองของผู้บริหารธุรกิจแทนที่จะเป็นมุมมองของผู้บริโภค เหมือนตลอดเวลาที่ผ่านมา ซึ่งจะ ทำให้เข้าใจถึงหน้าที่งานทางธุรกิจที่หลากหลาย เช่น งานด้านการตลาด งานด้านการเงิน งานด้านการ ผลิต งานด้านทรัพยากรมนุษย์ และ งานด้านการบริหารจัดการในองค์กรธุรกิจว่ามีความสำคัญและ เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของธุรกิจอย่างไร

1. ความหมายความสำเร็จธุรกิจ

ธุรกิจเป็นองค์การที่ดำเนินงานเพื่อมุ่งหวังกำไร โดยผลิต สินค้า หรือ บริการเพื่อสนองตอบ ความต้องการของผู้บริโภค Louis et al. (2006: Online) “การดำเนินกิจการทุกอย่างเพื่อมุ่งหวังผล กำไร และ ธุรกิจเป็นผู้ผลิตสินค้า และ ให้บริการ สู่ระบบเศรษฐกิจ”จากความหมายข้างต้นทำให้สรุป ได้ว่า ธุรกิจคือกระบวนการของธุรกิจที่ประกอบไปด้วยการผลิตสินค้า หรือ การให้บริการตามความ ต้องการของผู้บริโภครวมทั้งการจำหน่ายสินค้า โดยได้รับกำไรเป็นผลตอบแทน จากความหมายทำให้

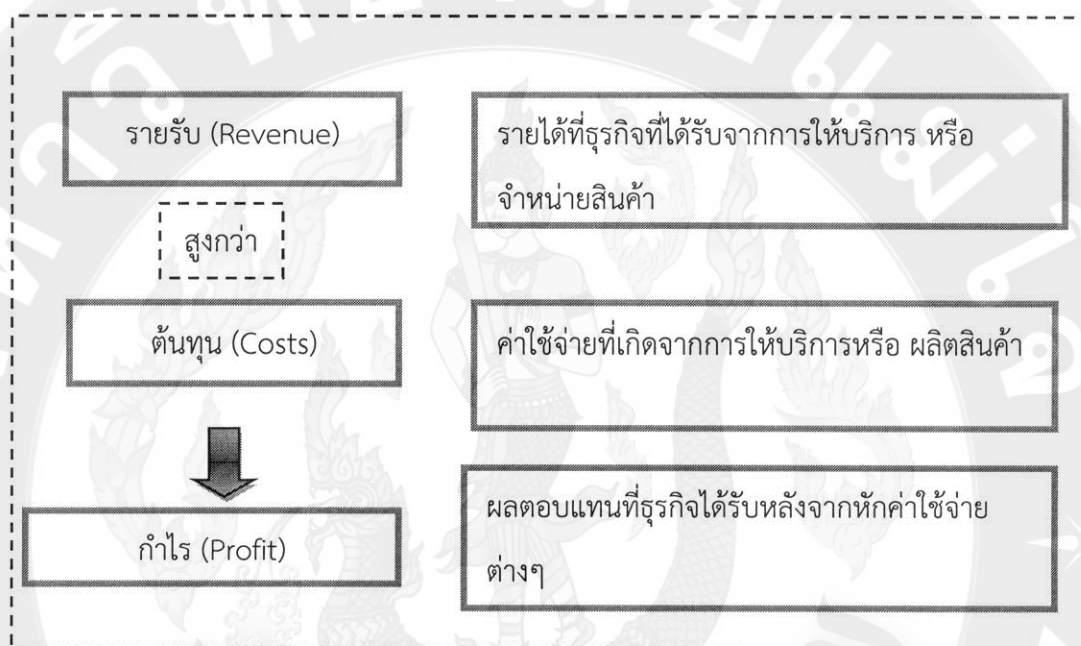
สามารถจำแนกส่วนประกอบสำคัญของธุรกิจได้คือ

1. การผลิต (Productions) คือ การดำเนินกิจกรรมการผลิตต่าง ๆ อาทิเช่น วัตถุดิบสำหรับการ ผลิต สินค้าสำเร็จรูป ผลิตผลทางการเกษตร เป็นต้น

2. การบริการ (Services) คือ การดำเนินกิจกรรมของธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการ ที่ สามารถสนองตอบความพึงพอใจของลูกค้า เช่น การให้บริการที่ปรึกษาทางการเงิน การให้บริการ โรงแรม การขนส่ง เป็นต้น

3. การจัดจำหน่าย (Distributions) คือ การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการกระจายและจำหน่ายสินค้าทั้งสินค้าอุตสาหกรรม และ สินค้าสำหรับผู้บริโภค

4. กำไร (Profit) คือ ผลตอบแทนที่ผู้ดำเนินธุรกิจจะได้รับจากการดำเนินงานโดยเกิดจากผลต่างระหว่างรายได้ของธุรกิจและต้นทุนในการดำเนินงาน ดังนั้นกำไรจึงเป็นสิ่งจูงใจในการดำเนินธุรกิจอย่างไรก็ตามผู้ดำเนินธุรกิจต้องรับความเสี่ยงจากการดำเนินงานด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 1 ขั้นตอนความสำเร็จของธุรกิจ

ที่มา: NovaBizz (2005: ระบบออนไลน์)

2. เป้าหมายความสำเร็จของธุรกิจ

ในอดีตที่ผ่านมาเป้าหมายที่ทุกธุรกิจต้องการ คือ การได้รับผลกำไรสูงสุดจากการดำเนินงาน เพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับเจ้าของกิจการ แต่ในปัจจุบันการแสวงหากำไรสูงสุดไม่สามารถบรรลุผลได้ง่ายเมื่อเปรียบเทียบกับ การดำเนินธุรกิจในอดีตที่ผ่านมา เนื่องจากการแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรงและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีกาเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น การมีเป้าหมายในเรื่องกำไรสูงสุดเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถทำให้ธุรกิจดำรงอยู่ได้ในระยะยาว ธุรกิจจึงต้องมีการกำหนดเป้าหมายในด้านอื่นเพื่อให้ธุรกิจสามารถเจริญเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน ซึ่งสามารถเป้าหมายของธุรกิจในปัจจุบันสามารถกำหนดได้ดังนี้

1. เพื่อแสวงหากำไร หรือผลประโยชน์ให้กับธุรกิจ กำไรเป็นสิ่งตอบแทนให้กับผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้ลงทุนดำเนินธุรกิจ ผลิตสินค้า และบริการ ต่าง ๆ สนองความต้องการของผู้บริโภค กำไรจึงเป็นสิ่งจูงใจในการดำเนินธุรกิจ
2. เพื่อสร้างความอยู่รอดให้กับธุรกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจมุ่งหวังที่จะให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานต่อไปอย่างต่อเนื่อง และ มีความมั่นคงในระยะยาว
3. เพื่อสร้างความเจริญเติบโตให้กับธุรกิจ การดำเนินธุรกิจทุกอย่างย่อมต้องการความเจริญก้าวหน้า มีกาขยายขอบข่ายการดำเนินงาน มีการเพิ่มการลงทุนในธุรกิจใหม่ เพื่อให้เกิดความมั่นคง ทั้งทางการเงินและฐานะทางสังคม
4. เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม ธุรกิจจะต้องไม่ดำเนินกิจการที่ขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อประเพณีศีลธรรมอันดีงามของสังคม ต้องคำนึงถึงผู้บริโภคคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต้องช่วยพัฒนาความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น เช่น การไม่ผลิตสินค้าที่มีสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นภาพรรณ เนตรประดิษฐ์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน การผลิตหัตถอุตสาหกรรมสินค้าเซรามิก ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามแบบจำลองประสิทธิภาพการดำเนินงานการผลิตหัตถอุตสาหกรรมสินค้าเซรามิก ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ประกอบการ 127 คน จากทั้งหมด 183 โรงงาน ถูกวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมชุดค่าสถิติคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการ ในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับต่ำ ($p < .05$) และเมื่อพิจารณา ภาพรวมของแต่ละด้าน พบว่า ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับสูง ส่วนที่อยู่ในระดับต่ำคือด้าน การจัดการความรู้ การจัดการเครือข่าย ส่วนประสมการตลาด และ ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 2) องค์ประกอบเชิงยืนยันที่สำคัญตามแบบจำลองคือ ก) ด้านการจัดการความรู้ - มี 4 องค์ประกอบสำคัญและที่สำคัญอันดับแรกคือ การสร้างความรู้ ข) ด้านการจัดการเครือข่าย - มี 1 ใน 3 องค์ประกอบสำคัญคือ การจัดการทรัพยากรภายในโรงงาน ค) ด้านคุณภาพผลผลิต - มี 5 ใน 6 องค์ประกอบสำคัญ และที่สำคัญอันดับแรกคือ ลักษณะการออกแบบผลิตภัณฑ์ ง) ด้านส่วนประสมทางการตลาด - มี 4 องค์ประกอบ สำคัญและที่สำคัญอันดับแรกคือ ผลผลิต และ จ) ด้านประสิทธิผล (ความสำเร็จ) การดำเนินงาน - มี 4 องค์ประกอบ สำคัญและที่สำคัญอันดับแรกคือ มิติการเงิน และ 3) แบบจำลองสมการโครงสร้างเป็นไปตามข้อตกลงทางสถิติคือ $\text{Chi-square} = 130.51$, $df = 181$, $p\text{-value} = 0.997$, $\text{RMSEA} = 0.000$ สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการ

ดำเนินการ การผลิตหัตถอุตสาหกรรมสินค้าเซรามิกของผู้ประกอบการในจังหวัดลำปาง จะได้รับอิทธิพลทางตรงมาจาก 4 ปัจจัย สำคัญคือ คุณภาพของผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับสูง(Direct Effect=0.81) ในขณะที่ปัจจัยต่อไปนี้อยู่ในระดับต่ำคือ การจัดการความรู้(Direct Effect=0.19) การจัดการเครือข่ายองค์กร(Direct Effect=0.19) และ ส่วนประสมทางการตลาด(Direct Effect=0.13) โดยปัจจัยทั้งสี่ดังกล่าวสามารถทำนายประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการทั้งทางตรงและทางอ้อมได้ร้อยละ 75.10 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ขจรศักดิ์ วงศ์วิราช และ อัจฉราภรณ์ มลิวงค์ (2554) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนาดแผนไทยบ้านแม่ทะ ตำบลแม่ทะอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปางจากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจขนาดแผนไทยบ้านแม่ทะ สามารถตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาประเด็นที่ 1 ที่ว่าเพื่อศึกษาศักยภาพของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนาดแผนไทยบ้านแม่ทะ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มพบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนาดแผนไทยบ้านแม่ทะมีศักยภาพของกลุ่มในด้านของความสัมพันธ์กับกลุ่มมีความเสียสละรวมทั้งสมาชิกกลุ่มเองมีองค์ความรู้เรื่องสมุนไพรพื้นบ้านและสามารถนำสมุนไพรมาแปรรูปเพื่อการจำหน่ายเป็นรายได้ของสมาชิกกลุ่ม ทำให้กลุ่มมีศักยภาพเพียงพอในระดับหนึ่งของการพัฒนาผลิตภัณฑ์นอกเหนือจากการส่งเสริมทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อกำหนดและความขั้นตอนต่าง ๆ ของการขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้รับความมั่นใจจากผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในการให้การรับรองมาตรฐาน

ผลิตภัณฑ์ชุมชนของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในการส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์

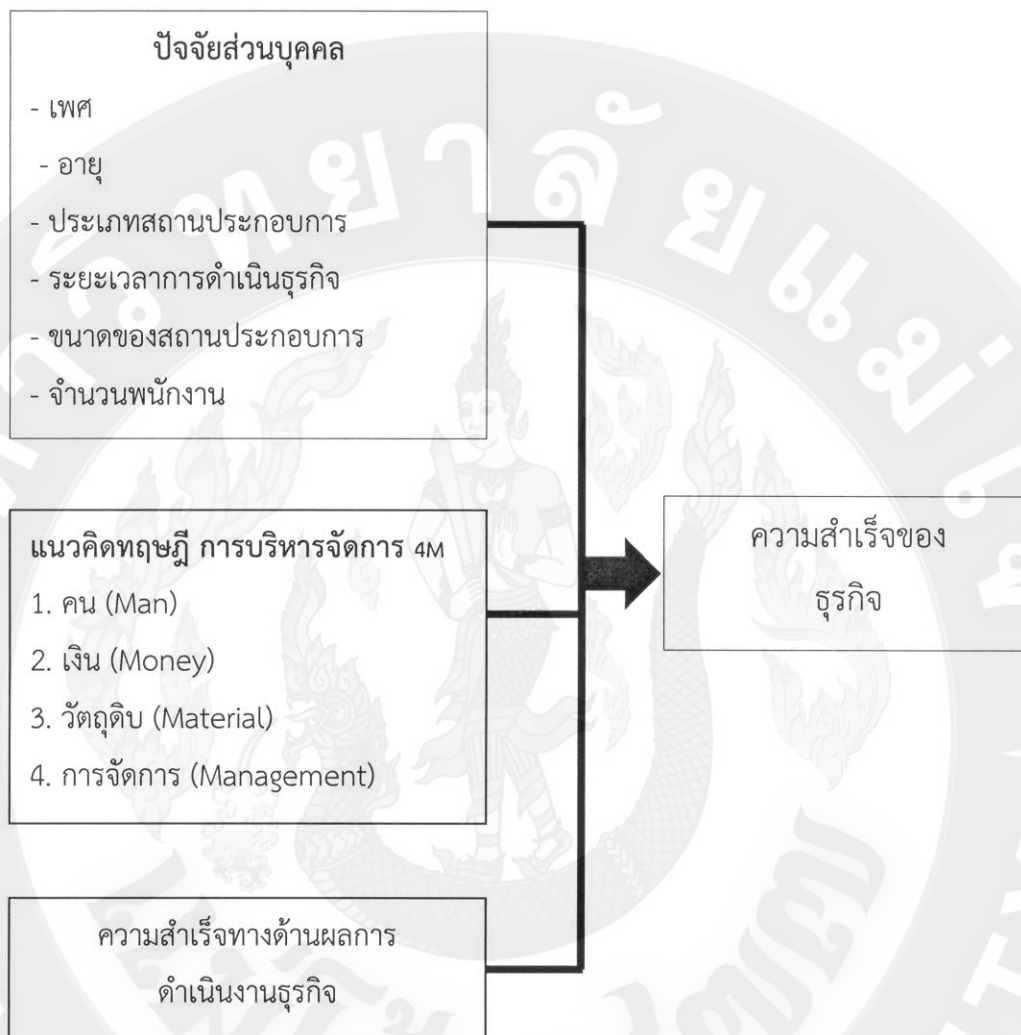
อุมาพร รอดทอง (2554) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งสรุปได้ว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาใหม่ซึ่งแยกมาได้ 6 ด้านซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการสนับสนุนและความมุ่งมั่นตั้งใจจริงของผู้บริหารระดับสูง 2) ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางการเงิน 3) ปัจจัยด้านการสื่อสารที่ดีทั้งภายในและภายนอกองค์กร 4) ปัจจัยความสามารถเชิงการผลิตและเทคโนโลยี 5) ปัจจัยด้านการสร้างวัฒนธรรมภายในองค์กรและสิ่งแวดล้อมในการสร้างสรรค์นวัตกรรม และ 6) ปัจจัยการบริหารจัดการด้านบุคลากรที่เหมาะสม

ดวงพร อ่อนหวาน (2547) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจชุมชนในเขตภาคเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาธุรกิจชุมชนให้ดีขึ้น มีความเข้มแข็งและสามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชนได้อย่างบูรณาการและต่อเนื่อง โดยมี

ประเด็นที่สำคัญ 2 ประการคือ 1) ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจชุมชนและหาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยเหล่านั้นให้อยู่ในลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง 2) บทบาทของธุรกิจชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของคน และชุมชน ตลอดจนแนวทางการพัฒนาบทบาทนี้ให้ดีและกว้างขวางยิ่งขึ้น วิธีการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยเป็นกรณีศึกษา จึงได้กำหนดขอบเขตธุรกิจชุมชนของผู้ผลิตเฉพาะ 3 ด้าน คือ ด้านหัตถกรรม ด้านแปรรูปอาหาร และด้านการปลูกผักปลอดสารพิษ ในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจชุมชนจึงได้จากการสุ่มแบบเจาะจงอย่างมีขั้นตอน โดยแบ่งขนาดจังหวัดตามจำนวน ประชากรออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่สุ่มได้จังหวัดเชียงใหม่เป็นตัวแทน ขนาดกลางสุ่มได้จังหวัดพิษณุโลกเป็นตัวแทน และขนาดเล็กสุ่มได้จังหวัดลำพูน เป็นตัวแทน แล้วได้สุ่มเลือกธุรกิจชุมชนผู้ผลิตที่ดีเด่นในแต่ละจังหวัดตัวแทนครบทั้ง 3 ด้าน ได้กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจชุมชนของผู้ผลิต จังหวัดตัวแทนละ 3 ธุรกิจชุมชน รวมทั้งหมด 9 ธุรกิจชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์จำนวน 3 ชุด คือ แบบสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชน แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความพอใจสมาชิกของกลุ่มธุรกิจชุมชน และแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความพอใจของผู้นำชุมชนต่อบทบาทของกลุ่มผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจชุมชนในเขตภาคเหนือประกอบด้วยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายในประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านความเป็นผู้นำ ด้านคณะกรรมการด้านสมาชิก ด้านผลตอบแทน ด้านความมีส่วนร่วมในปัญหา ด้านการจัดการ ด้านความรู้ใหม่ ๆ ด้านแรงงานในชุมชน ด้านปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับภายนอก และด้านเงินทุน ส่วนปัจจัยภายนอกที่ทำให้ธุรกิจชุมชนประสบความสำเร็จประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านพื้นฐานทางสังคม ด้านองค์กรภายนอก ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านคู่แข่ง และด้านสื่อมวลชน

ณัฐธิดา ศิริวรเวทย์ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ประเภทผ้าไหมทอยกดอกกรณีศึกษากลุ่มสตรีทอผ้าไหมไทยอัญชลี ตำบลเตาปูน อำเภอสองจังหวัดแพร่ ได้พบว่า ปัจจัยที่ทำให้กิจการของกลุ่มประสบความสำเร็จได้ประกอบไปด้วยกระบวนการผลิต ปัจจัยการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพและความสามารถที่มีในการออกแบบสินค้าที่มีความโดดเด่นและด้านคุณภาพสินค้าด้านวิธีการผลิตนั้นถือความสำคัญอย่างมากที่สุด ที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มทางกลุ่มมีความชำนาญและมีการฝึกสอนแลกเปลี่ยนทักษะและปัจจัยรองมาก็คือด้านการบริหาร และการเงินซึ่งมีความสำคัญอย่างมาก จากการที่กลุ่มประสบความสำเร็จมีการร่วมมือ มีแหล่งวัตถุดิบความคิดที่ดีทำให้สร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่างดี มีการกระจายสินค้าไปถึงผู้บริโภคหลากหลายทาง มีการตั้งราคาเหมาะสมกับต้นทุน ด้านการเงินกลุ่มมีเงินทุนหมุนเวียนเพราะมีคำสั่งซื้อจากลูกค้าทั้งปี ทำให้กลุ่มมีเงินทุนและรายได้เพื่อมาเป็นทุนหมุนเวียนมากพอทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

จากการศึกษา ได้กำหนดแนวทางการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

1. สถานที่ดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถานที่ดำเนินการวิจัย

ตำบลบ้านถวาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 คน (สอบถามจากหัวหน้ากลุ่มไม้แกะสลัก จังหวัดเชียงใหม่)

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการกำหนดตัวอย่างของ Taro Yamane และกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% กำหนดความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสามารถคำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง กำหนดให้เท่ากับ 0.05

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 171.43 คน ผู้ศึกษาจึงเพื่อจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็นจำนวน 173 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล การศึกษาครั้งนี้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแยกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักใน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ในรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Data) เป็นการเก็บ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอ หางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยเทคนิคที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิคือ แบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) ที่มีลักษณะของการกำหนดคำถามไว้ให้เลือกเพื่อทำการสอบถามรายบุคคล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับขั้นดังนี้

ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามให้กับลูกค้าที่มาใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา ถนนนิมมานเหมินท์ และกำหนดขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 7 วัน และทำการวิเคราะห์แบบสอบถาม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก แนวคิดการบริหารงาน แบบ 4M แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวคิดความสำเร็จของธุรกิจ โดยรวบรวม จากหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย บทความ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างเครื่องมือ 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ จำนวนพนักงาน

ตอนที่ 2 เป็นชุดคำถามที่เกี่ยวข้องกับเกี่ยวกับปัจจัยการบริหาร 4 ด้านคือ ปัจจัยด้าน บุคลากร ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ ปัจจัยด้านงบประมาณ

ตอนที่ 3 เป็นชุดคำถามเกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางด้านผลการดำเนินงานธุรกิจไม้แกะสลัก

ชุดของคำถามในตอนที่ 2 กับ 3 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert เป็นมาตราวัดที่ให้เลือกคำตอบ แบบเป็น 5 ระดับ โดยลักษณะของข้อมูลเป็นสเกลอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังต่อไปนี้

คะแนน	ระดับความพอใจ
5	เห็นด้วยมากที่สุด
4	เห็นด้วยมาก
3	เห็นด้วยปานกลาง
2	เห็นด้วยน้อย
1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นแบบมาตราฐานค่า (Rating Scale) มักใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นตัวสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บมาได้จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด โดยมีการจัดระดับค่าเฉลี่ยเป็นช่วงดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นคะแนน}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ดังนั้น การแปรผลของคะแนน ผู้วิจัยกำหนด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย (คะแนน)	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วยมาก
2.61 – 3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81 – 2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นชุดคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ธรรมชาติไม้กะสลัก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารงานของผู้ประกอบการต่อไป

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามโดยใช้ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูลประชากรศาสตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) ในการทดสอบสมมติฐานนั้น นักวิจัยจะทำการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยสถิติ Independent Samples t-test และ One Way ANOVA

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในหัวข้อเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ ผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 173 คน ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหาร 4 ด้าน คือปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยด้านงบประมาณ ของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 3 ความสำเร็จทางด้านผลการดำเนินงานธุรกิจไม้แกะสลักของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรม
ไม้แกะสลักในอำเภอหางดง
จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักใน อำเภอ
หางดง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวนผู้ประกอบการ (173 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	79	45.70
หญิง	94	54.30
อายุ		
21-30 ปี	7	4.05
31-40 ปี	58	33.53
41-50 ปี	73	42.19
51-60 ปี	35	20.23
ประเภทสถานประกอบการ		
ธุรกิจค้าปลีก	72	41.62
ธุรกิจค้าส่ง	22	12.72
ธุรกิจค้าปลีกและค้าส่ง	43	24.86
โรงงานผลิต	36	20.80
ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ		
น้อยกว่า 5 ปี	25	14.45
5-10 ปี	60	34.68
11-20 ปี	51	29.48
21-30 ปี	30	17.34
มากกว่า 31 ปีขึ้นไป	7	4.05

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวนผู้ประกอบการ (173 คน)	ร้อยละ
ขนาดของสถานประกอบการ		
ขนาดเล็ก	87	50.29
ขนาดปานกลาง	68	39.31
ขนาดใหญ่	18	10.40
จำนวนพนักงาน		
1-5 คน	96	55.49
6-10 คน	52	30.06
11-15 คน	14	8.09
16-20 คน	11	6.36

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 รองลงมาเพศชาย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70

ด้านอายุ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20 รองลงมาอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.53 อยู่ในช่วง 51-60 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.20 และอยู่ในช่วง 21-30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 ตามลำดับ

ด้านประเภทสถานประกอบการ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ประเภทธุรกิจค้าปลีก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 41.62 รองลงมา ธุรกิจค้าปลีกและค้าส่ง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 24.86 โรงงานผลิต จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 และ ธุรกิจค้าส่ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.72 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 5- 10 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 34.68 รองลงมา ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 11-20 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 29.48 ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 21-30 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็น

ร้อยละ 17.34 ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.45 และ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ มากกว่า 31 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 ตามลำดับ

ด้านขนาดสถานประกอบการ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ขนาดเล็ก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 50.29 รองลงมา ขนาดกลาง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 39.31 และขนาดใหญ่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.40 ตามลำดับ

ด้านจำนวนพนักงาน พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีพนักงาน 1-5 คน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 55.49 รองลงมา มีพนักงาน 6-10 คน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 30.06 มีพนักงาน 11-15 คน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.09 และมีพนักงาน 16-20 คน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.36 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์กรรมไม้แกะสลัก ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ซึ่งปัจจัยการบริหาร 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านวัสดุ อุปกรณ์ และปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลิตภัณฑ์กรรมไม้แกะสลัก โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงดังนี้

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นในแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลิตภัณฑ์กรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แสดงโดยภาพรวม

ปัจจัยการบริหารจัดการ 4M	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
ด้านบุคลากร	3.70	0.42	มาก
ด้านงบประมาณ	3.45	0.67	มาก
ด้านวัสดุอุปกรณ์	4.18	0.52	มาก
ด้านการจัดการ/บริหารงาน	3.66	0.49	มาก
รวม	3.74	0.52	มาก

จากตารางที่ 2 พิจารณาในปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในปัจจัยการบริหารจัดการ 4M โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดด้านวัสดุอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 รองลงมา คือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ด้านการจัดการ/บริหารงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านเป็นรายด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านบุคลากร	น้อยที่สุด (n,%)	น้อย (n,%)	ปานกลาง (n,%)	มาก (n,%)	มากที่สุด (n,%)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. กำหนดลักษณะของบุคลากรแต่ละหน่วยหรือแผนกความเหมาะสมกับความรู้ ทักษะ ความชำนาญและความสามารถเฉพาะด้านของบุคลากร	0	0	53 (30.64)	96 (55.50)	24 (13.86)	3.80	0.64	มาก
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรเหมาะสมกับสถานการณ์ ปัจจุบัน และความเคลื่อนไหวขององค์กร	0	0	73 (42.20)	80 (46.24)	20 (11.56)	3.69	0.67	มาก
3. การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	0	4 (2.32)	61 (35.26)	93 (53.75)	15 (8.67)	3.69	0.66	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ด้านบุคลากร	น้อย ที่สุด (n,%)	น้อย (n,%)	ปาน กลาง (n,%)	มาก (n,%)	มาก ที่สุด (n,%)	ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยง เบน	ระดับ ความ คิดเห็น
							มาตรฐาน	
4. บุคลากรทุกระดับ ได้รับการพัฒนา ศักยภาพตามความ เหมาะสมตามความ ต้องการของหน่วยงาน	0 (2.89)	5 (2.89)	99 (57.23)	66 (38.15)	3 (1.73)	3.39	0.58	ปาน กลาง
5. ใช้ประโยชน์จาก บุคลากรในพื้นที่ที่มี ความชำนาญ	1 (0.58)	0	44 (25.43)	97 (56.07)	31 (17.92)	3.91	0.69	มาก
รวม						3.69	0.65	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดลำดับแรก คือ ใช้ประโยชน์จากบุคลากรในพื้นที่ที่มีความชำนาญ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 รองลงมา คือ กำหนดลักษณะของบุคลากรแต่ละหน่วยหรือแผนกความเหมาะสมกับความรู้ทักษะ ความชำนาญและความสามารถเฉพาะด้านของบุคลากร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรเหมาะสมกับสถานการณ์ ปัจจุบันและความเคลื่อนไหวขององค์กร และการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และบุคลากรทุกระดับได้รับการพัฒนาศักยภาพตามความเหมาะสมตามความต้องการของหน่วยงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านงบประมาณ

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านงบประมาณ	น้อยที่สุด (n,%)	น้อย (n,%)	ปานกลาง (n,%)	มาก (n,%)	มากที่สุด (n,%)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. จัดทำงบประมาณ	1 (0.58)	38 (21.97)	68 (21.97)	52 (30.06)	14 (8.09)	3.23	0.91	ปานกลาง
2. ประมาณกระแสเงินสดประจำปี	1 (0.58)	50 (28.90)	61 (35.26)	43 (24.86)	18 (10.40)	3.16	0.98	ปานกลาง
3. คาดการณ์ยอดขายของสินค้า	1 (0.58)	0	66 (38.15)	85 (49.13)	21 (12.14)	3.73	0.67	มาก
4. มีการหาแหล่งเงินทุนในการดำเนินการผลิต	0	11 (6.36)	70 (40.46)	78 (45.09)	14 (8.09)	3.73	0.74	มาก
5. มีการบริหารจัดการเงินทุนสำรองในกรณีฉุกเฉิน	0	10 (5.78)	71 (41.04)	75 (43.35)	17 (9.83)	3.57	0.75	มาก
รวม						3.48	0.81	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดลำดับแรก คือ คาดการณ์ยอดขายของสินค้า และมีการหาแหล่งเงินทุนในการดำเนินการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 รองลงมา คือ มีการบริหารจัดการเงินทุนสำรอง ในกรณีฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 จัดทำงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และประมาณกระแสเงินสดประจำปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ตามลำดับ

3. ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านวัสดุอุปกรณ์	น้อยที่สุด (n,%)	น้อย (n,%)	ปานกลาง (n,%)	มาก (n,%)	มากที่สุด (n,%)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. มีการเสาะหาแหล่งวัตถุดิบที่มีความน่าเชื่อถือ	1 (0.58)	38 (21.97)	68 (39.31)	52 (30.06)	14 (8.09)	4.36	0.60	มากที่สุด
2. มีการบริหารจัดการวัสดุทดแทน	1 (0.58)	50 (28.90)	61 (35.26)	43 (24.86)	18 (10.40)	4.31	0.69	มากที่สุด
3. มีการจัดการวัตถุดิบที่ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ	1 (0.58)	0	66 (38.15)	85 (49.13)	21 (12.14)	4.33	0.65	มากที่สุด
4. มีการลงบันทึกควบคุมวัตถุดิบ	0	11 (6.36)	70 (40.46)	78 (45.09)	14 (8.09)	3.59	0.92	มาก
5. มีการบริหารจัดการวัตถุดิบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	0	10 (5.78)	71 (41.04)	75 (43.35)	17 (9.83)	4.29	0.63	มากที่สุด
รวม						4.17	0.69	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.17 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดลำดับแรก คือ มีการเสาะหาแหล่งวัตถุดิบที่มีความน่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 รองลงมา คือ มีการจัดการวัตถุดิบที่ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.33 มีการบริหารจัดการวัสดุทดแทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 มีการบริหารจัดการวัสดุอื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และมีการลงบันทึกควบคุมวัสดุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ตามลำดับ

4. ปัจจัยด้านการจัดการ/บริหารงาน

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์กรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านการจัดการ/ บริหารงาน	น้อย ที่สุด (n,%)	น้อย (n,%)	ปาน กลาง (n,%)	มาก (n,%)	มาก ที่สุด (n,%)	ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยง เบน มาตรฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น
1. มีการวางแผนใน การทำงานอย่าง ชัดเจน	0	2 (1.15)	54 (31.20)	99 (57.20)	18 (10.40)	3.77	0.64	มาก
2. ส่งเสริม การศึกษา ดูงาน อบรมเพื่อพัฒนา ประสบการณ์ ให้กับพนักงาน	2 (1.15)	47 (27.18)	66 (38.15)	34 (19.65)	24 (13.87)	3.18	1.02	ปาน กลาง
3. การกำหนด หน้าที่ และความรู้ รับผิดชอบอย่าง เป็นธรรม	1 (0.58)	0	58 (33.53)	87 (50.28)	27 (15.61)	3.80	0.71	มาก
4. มีการพัฒนา ระบบเทคโนโลยี และการสื่อสาร	0	5 (2.89)	88 (50.87)	69 (39.88)	11 (6.36)	3.50	0.66	มาก
5. ตัดสินใจข้อ ขัดแย้งและปัญหา ด้วยความยุติธรรม	0	1 (0.58)	27 (15.61)	108 (62.43)	37 (21.39)	4.05	0.63	มาก
รวม						3.66	0.73	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการจัดการ/บริหารงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดลำดับแรก คือ ตัดสินใจข้อขัดแย้งและปัญหาด้วยความยุติธรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมา คือ การกำหนดหน้าที่ และความรู้รับผิดชอบอย่างเป็นธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 มีการวางแผนในการทำงานอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยี และการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และส่งเสริมการศึกษา ดูงานอบรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ให้กับพนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ตามลำดับ

**ตอนที่ 3 ความสำเร็จทางด้านการดำเนินงานธุรกิจไม้แกะสลัก
ของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอดง
จังหวัดเชียงใหม่**

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงดังนี้

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความสำเร็จทางด้านการดำเนินงานของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านความสำเร็จ	Mean	S.D	ระดับความสำเร็จ
1. ความสำเร็จด้านยอดขายเฉลี่ยต่อเดือนเมื่อเทียบกับคู่แข่ง	3.25	0.74	ระดับความสำเร็จปานกลาง
2. ความสำเร็จด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือนเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง	3.23	0.68	ระดับความสำเร็จปานกลาง
3. ความสำเร็จด้านการรักษาลูกค้าเก่าเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง	3.30	0.68	ระดับความสำเร็จปานกลาง
4. ความสำเร็จด้านการหาลูกค้าใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง	3.05	0.65	ระดับความสำเร็จปานกลาง
รวม	3.20	0.68	ระดับความสำเร็จปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ด้านผลการวิเคราะห์ความสำเร็จทางด้านการผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 173 คน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสำเร็จทางด้านการผลการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 เมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสำเร็จทางด้านการผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับสูงสุดระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักอยู่ในระดับสูงสุด คือ ความสำเร็จด้านการรักษาลูกค้าเก่าเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 รองลงมา คือ ความสำเร็จด้านยอดขายเฉลี่ยต่อเดือนเมื่อเทียบกับคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ความสำเร็จด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือนเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และความสำเร็จด้านการหาลูกค้าใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกอบการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์

ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ จำนวนพนักงาน แตกต่างกันไปปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H_0 = เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H_1 = เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	เพศ	t-test for Equality of Means					
		N	Mean	S.D.	t	df.	Sig.
ด้านบุคลากร	ชาย	79	3.70	0.42	0.186	171	0.95
	หญิง	94	3.69	0.42	0.186	166	2
ด้านงบประมาณ	ชาย	79	3.39	0.66	-0.995	171	0.00
	หญิง	94	3.49	0.66	-0.996	166	7
ด้านวัสดุอุปกรณ์	ชาย	79	3.72	0.43	-0.665	171	0.10
	หญิง	94	3.76	0.45	-0.669	168	3
ด้านการจัดการ/บริหารงาน	ชาย	79	4.16	0.50	-0.438	171	0.21
	หญิง	94	4.19	0.52	-0.439	167	9
ปัจจัยการบริหาร	ชาย	79	3.63	0.47	-0.759	171	0.70
	หญิง	94	3.69	0.51	-0.764	169	3

หมายเหตุ Sig < 0.05

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ เป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 3 ด้าน มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 คือ ด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/บริหารงาน แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (Ho) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า เพศด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/บริหารงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านที่มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ทั้ง 1 ด้าน คือ ด้านงบประมาณ แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า เพศด้านงบประมาณแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดงจังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการบริหาร จำแนกตามเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.703 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (Ho) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.2 อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

HO = อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H1 = อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ	SS	df	MS	F	Sig
	ความแปรปรวน					
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	4.03	3	1.34	8.66	0.000*
	ภายในกลุ่ม	26.18	169	0.16		
	รวม	30.21	172			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	10.28	3	3.43	8.77	0.000*
	ภายในกลุ่ม	66.09	169	0.39		
	รวม	76.37	172			
ด้านวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	4.35	3	1.45	5.94	0.001*
	ภายในกลุ่ม	41.26	169	0.24		
	รวม	45.62	172			
ด้านการจัดการ/บริหารงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.67	3	1.89	8.80	0.000*
	ภายในกลุ่ม	36.26	169	0.22		
	รวม	41.92	172			

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ		SS	df	MS	F	Sig
	ความแปรปรวน						
ปัจจัยการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม		5.677	3	1.892	11.2	0.000*
	ภายในกลุ่ม		28.398	169	0.168	61	
	รวม		34.074	172			

หมายเหตุ Sig < 0.05

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุ เป็นรายด้านพบว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/การบริหารงาน แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/การบริหารงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการบริหาร จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธ สมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H_0 = ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ		SS	df	MS	F	Sig
	ความแปรปรวน						
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม		10.12	3	3.37	28.38	0.000*
	ภายในกลุ่ม		20.09	169	0.12		
	รวม		30.21	172			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม		13.12	3	4.37	11.68	0.000*
	ภายในกลุ่ม		63.25	169	0.37		
	รวม		76.37	172			
ด้านวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม		6.99	3	2.33	10.19	0.000*
	ภายในกลุ่ม		38.63	169	0.23		
	รวม		45.62	172			
ด้านการจัดการ/บริหารงาน	ระหว่างกลุ่ม		7.42	3	2.47	12.12	0.000*
	ภายในกลุ่ม		34.50	169	0.20		
	รวม		41.919	172			
ปัจจัยการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม		8.91	3	2.97	19.94	0.000*
	ภายในกลุ่ม		25.17	169	0.15		
	รวม		34.0	172			

หมายเหตุ Sig < 0.05

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ เป็นรายด้าน พบว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/การบริหารงาน แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้าน

การจัดการ/การบริหารงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่าปัจจัยด้านการบริหาร จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.4 ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H0 = ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H1 = ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ	SS	df	MS	F	Sig
	ความแปรปรวน					
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	9.640	4	2.410	19.688	0.000*
	ภายในกลุ่ม	20.565	168	0.122		
	รวม	30.205	172			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	6.625	4	1.656	3.989	0.004*
	ภายในกลุ่ม	69.747	168	0.415		
	รวม	76.371	172			
ด้านวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	6.678	4	1.669	7.202	0.000*
	ภายในกลุ่ม	38.081	168	0.232		
	รวม	45.618	172			

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ					
	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการจัดการ/บริหารงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.838	4	1.459	6.796	0.000*
	ภายในกลุ่ม	36.081	168	0.215		
	รวม	41.919	172			
ปัจจัยการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	6.846	4	1.712	10.561	0.000*
	ภายในกลุ่ม	27.228	168	0.162		
	รวม	34.074	172			

หมายเหตุ Sig < 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินการธุรกิจ เป็นรายด้าน พบว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/การบริหารงาน แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/การบริหารงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการบริหาร จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินการธุรกิจ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ระยะเวลาการดำเนินการธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.5 ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H0 = ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H1 = ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	9.11	2	4.55	36.68	0.000*
	ภายในกลุ่ม	21.10	170	0.12		
	รวม	30.21	172			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	7.04	2	3.52	8.63	0.000*
	ภายในกลุ่ม	69.33	170	0.41		
	รวม	76.37	172			
ด้านวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	5.87	2	2.94	125.55	0.000*
	ภายในกลุ่ม	39.75	170	0.23		
	รวม	45.62	172			
ด้านการจัดการ/ บริหารงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.21	2	3.10	14.77	0.000*
	ภายในกลุ่ม	35.71	170	0.21		
	รวม	41.92	172			
ปัจจัยการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	6.60	2	3.30	20.44	0.000*
	ภายในกลุ่ม	27.47	170	0.16		
	รวม	34.07	172			

หมายเหตุ Sig. < 0.05

จากตารางที่ 12 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ เป็นรายด้าน พบว่า มีค่า Sig.น้อยกว่า 0.05 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/การบริหารงาน แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/การบริหารงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการบริหาร จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.6 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H_0 = จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H_1 = จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามจำนวนพนักงาน

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ		SS	df	MS	F	Sig
	ความ	แปรปรวน					
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	9.502	3	3.167	25.856	0.000*	
	ภายในกลุ่ม	20.703	169	0.123			
	รวม	30.205	172				
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	7.451	3	2.484	6.090	0.001*	
	ภายในกลุ่ม	68.920	169	0.408			
	รวม	76.370	172				
ด้านวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	6.904	3	2.301	10.046	0.000*	
	ภายในกลุ่ม	38.714	169	0.408			
	รวม	45.618	172				
ด้านการจัดการ/บริหารงาน	ระหว่างกลุ่ม	4.992	3	2.301	7.615	0.000*	
	ภายในกลุ่ม	36.927	169	0.229			
	รวม	41.919	172				
ปัจจัยการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	6.784	36	2.261	14.004	0.000*	
	ภายในกลุ่ม	27.290	169	0.161			
	รวม	34.074	172				

หมายเหตุ Sig < 0.05

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามจำนวนพนักงานเป็นรายด้าน พบว่า มีค่า Sig.น้อยกว่า 0.05 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/การบริหารงาน แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ/

การบริหารงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการบริหาร จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้ประกอบการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์

ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ จำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H_0 = เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจแกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H_1 = เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจแกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	t-test for Equality of Means						
	เพศ	N	Mean	S.D.	t	df.	Sig.
ปัจจัยด้านความสำเร็จ	ชาย	79	3.19	0.49	-0.431	171	0.055
	หญิง	94	3.22	0.60	-0.439	170.60	

หมายเหตุ Sig < 0.05

จากตารางที่ 14 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ มีปัจจัยด้านความสำเร็จ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ 0.055 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (Ho) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.2 อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H0 = อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H1 = อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ	SS	df	MS	F	Sig
	ความแปรปรวน					
ปัจจัยด้านความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	3.743	3	1.248	4.266	0.006*
	ภายในกลุ่ม	49.431	169	0.292		
	รวม	53.175	172			

หมายเหตุ Sig. < 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ มีปัจจัยด้านความสำเร็จ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.3 ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H0 = ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H1 = ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยด้านความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	9.206	3	3.069	11.795	0.000*
	ภายในกลุ่ม	43.969	169	0.260		
	รวม	53.175	172			

หมายเหตุ Sig. < 0.05

จากตารางที่ 16 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ มีปัจจัยด้านความสำเร็จ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.4 ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H0 = ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H1 = ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยด้านความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	12.60	4	3.15	13.04	0.000*
	ภายในกลุ่ม	40.58	168	0.24		
	รวม	53.18	172			

หมายเหตุ Sig. < 0.05

จากตารางที่ 17 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ มีปัจจัยด้านความสำเร็จ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.5 ขนาดของสถานประกอบการ แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H0 = ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกันมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H1 = ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยด้านความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	8.47	2	4.23	16.10	0.000*
	ภายในกลุ่ม	44.71	170	0.23		
	รวม	53.18	172			

หมายเหตุ Sig. < 0.05

จากตารางที่ 18 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ มีปัจจัยด้านความสำเร็จ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.6 จำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

H0 = จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

H1 = จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน จำแนกตามจำนวนพนักงาน

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของ	SS	df	MS	F	Sig
	ความแปรปรวน					
ปัจจัยด้านความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	10.314	3	3.438	16.01	0.000*
	ภายในกลุ่ม	42.861	169	0.254		
	รวม	53.175	172			

หมายเหตุ Sig. < 0.05

จากตารางที่ 19 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามจำนวนพนักงาน มีปัจจัยด้านความสำเร็จ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตอบแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นมาจากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการผู้ผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 173 คน

ทั้งนี้ สำหรับวิธีวิเคราะห์ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเบื้องต้นด้วยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อจำแนกข้อมูลปัจจัยที่นำมาศึกษา จากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานระหว่างต้นแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยสถิติ Pearson Correlation เพื่อวิเคราะห์และอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม

สรุปผล

จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของผู้ประกอบการผู้ผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ สรุปผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) Independent Samples t-test และ One-way Analysis ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการผู้ผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี ประเภทสถานประกอบการประเภทธุรกิจค้าปลีก ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 5-10 ปี ขนาดสถานประกอบการ คือขนาดเล็ก จำนวนพนักงาน 1-5 คน

2. ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ซึ่งปัจจัยการบริหาร 4 ด้าน คือปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการ

บริหารการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงได้ดังนี้

จากการพิจารณาในปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความคิดมากที่สุดด้านวัสดุอุปกรณ์ รองลงมา คือ ด้านบุคลากรด้านการจัดการ/บริหารงาน และด้านงบประมาณ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านเป็นรายด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก ลำดับแรก คือ ใช้ประโยชน์จากบุคลากรในพื้นที่ที่มีความชำนาญ รองลงมา คือ กำหนดลักษณะของบุคลากรแต่ละหน่วยหรือแผนกความเหมาะสมกับความรู้ทักษะความชำนาญและความสามารถเฉพาะด้านของบุคลากร กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรเหมาะสมกับสถานการณ์ ปัจจุบันและความเคลื่อนไหวขององค์กร และการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และบุคลากรทุกระดับได้รับการพัฒนาศักยภาพตามความเหมาะสมตามความต้องการของหน่วยงาน ตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก ลำดับแรก คือ มีการเสาะหาแหล่งวัตถุดิบที่มีความน่าเชื่อถือ รองลงมา คือ มีการจัดการวัตถุดิบที่ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ มีการบริหารจัดการวัสดุทดแทน มีการบริหารจัดการวัตถุดิบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง และมีการลงบันทึกควบคุมวัตถุดิบ ตามลำดับ

3. ปัจจัยด้านการจัดการ/บริหารงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก ลำดับแรก คือ ตัดสินใจข้อขัดแย้งและปัญหาด้วยความยุติธรรม รองลงมา คือ การกำหนดหน้าที่ และความรู้รับผิดชอบอย่างเป็นธรรม มีการวางแผนในการทำงานอย่างชัดเจน มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยี และการสื่อสาร และส่งเสริมการศึกษา ทุนอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพให้กับพนักงาน ตามลำดับ

3. ความสำเร็จทางด้านผลการดำเนินงานธุรกิจไม้แกะสลักของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงดังนี้

จากการวิเคราะห์ความสำเร็จทางด้านผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 173 คน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสำเร็จทางด้านผลการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า จากการพิจารณา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสำเร็จทางด้านผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับสูงสุดระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักอยู่ในระดับสูงที่สุด คือ ความสำเร็จด้านการรักษาลูกค้าเก่าเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ รองลงมา คือ ความสำเร็จด้านยอดขายเฉลี่ยต่อเดือนเมื่อเทียบกับคู่แข่ง ความสำเร็จด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือนเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง และความสำเร็จด้านการหาลูกค้าใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง ลำดับ

4. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกอบการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์

ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ จำนวนพนักงาน แตกต่างกันมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1.1 เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านการบริหาร จำแนกตามเพศ มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.2 อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านการบริหาร มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.3 ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านการบริหาร มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.4 ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยด้านการ

บริหาร มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.5 ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านการบริหาร มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 1.6 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านการบริหาร มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้ประกอบการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์

ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ขนาดของสถานประกอบการ จำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 2.1 เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านความสำเร็จ มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.2 อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านความสำเร็จ มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า อายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.3 ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านความสำเร็จ มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมติ

ฐานรอง (H1) หมายความว่า ประเภทสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.4 ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยด้านความสำเร็จ มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมุติฐานรอง (H1) หมายความว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.5 ขนาดของสถานประกอบการ แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยด้านความสำเร็จ มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมุติฐานรอง (H1) หมายความว่า ขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2.6 จำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยด้านความสำเร็จ มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H0) ยอมรับสมมุติฐานรอง (H1) หมายความว่า จำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการดำเนินธุรกิจไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ตามที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำข้อสรุปมาอภิปรายผลตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้ เพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพรพรณ เนตรประดิษฐ์ และคณะ (2557) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานการผลิตหัตถอุตสาหกรรมสินค้าเซรามิก ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง และด้านอายุ ประเภทสถานประกอบการ ระยะเวลาเวลาการดำเนินธุรกิจ และจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรศักดิ์ วงศ์วิราช และ อัจฉราภรณ์ มลิวงศ์ (2554) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนาดแผนไทยบ้านแม่ทะ อำเภอมะแมะ จังหวัดลำปาง และ อุมภาพร รอด

ทอง (2554) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ผู้วิจัยมีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านงบประมาณ จากการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นระดับปานกลาง ทำให้ผู้วิจัยเห็นสำคัญ จึงต้องการให้ผู้ประกอบการควรมีการประมาณกระแสเงินสดประจำปีของธุรกิจผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก และผู้ประกอบการควรมีการจัดทำงานประมาณในด้านธุรกิจผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก
2. ด้านการจัดการ/บริหารงาน จากการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นระดับปานกลาง ทำให้ผู้วิจัยเห็นสำคัญ จึงต้องการให้ผู้ประกอบการควรมีการส่งเสริมการศึกษาดูงานอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพให้กับพนักงาน และมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีและการสื่อสารในด้านธุรกิจผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลัก
3. ด้านบุคลากร จากการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นระดับปานกลาง ทำให้ผู้วิจัยเห็นสำคัญ จึงต้องการให้ ผู้ประกอบการควรให้บุคลากรทุกระดับรับการพัฒนาศักยภาพตามความเหมาะสมตามความต้องการของหน่วยงาน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและความเคลื่อนไหวขององค์กร และมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
4. ด้านความสำเร็จ จากการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นระดับปานกลาง ทำให้ผู้วิจัยเห็นสำคัญ จึงต้องการให้ ผู้ประกอบการควรผู้ประกอบการควรมีการจัดหาลูกค้าใหม่ ๆ เพื่อมีความสามารถในการเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยการบริหารและปัจจัยอื่นที่นอกเหนือจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อนำมาปรับปรุงกับธุรกิจผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้นต่อไป
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวแปรเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักพื้นที่อื่น ๆ หรือจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

4. ควรมีการศึกษาซ้ำในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักให้กว้างขวาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

- กรวรรณ ทองแก้ว. 2557. การเป็นผู้นำทางวิชาการ. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา.
- เกษม จันทรแก้ว. 2540. ความหมายของการบริหารจัดการ. กรุงเทพฯ: อักษรสยาม.
- ขจรศักดิ์ วงศ์วิราช และ อัจฉรากรณ์ มลิวงศ์. 2554. รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนนวดแผนไทยบ้านแม่ทะ ตำบลแม่ทะ อำเภอแม่ทะ จังหวัด ลำปาง. ลำปาง: คณะวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ณัฐธิดา ศิริวรเวทย์. 2556. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประเภทผ้าไหม ทอยกดอก กรณีกลุ่มสตรีทอผ้าไหมไทยอัญชลี ตำบลเตาปูน อำเภอสอง จังหวัดแพร่. เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงพร อ่อนหวาน. 2547. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจชุมชนในเขตภาคเหนือ. เชียงใหม่: คณะวิชาการบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพายัพ.
- ไทรรัตน์ จงจิตร. 2546. การบริหาร-นักบริหาร. รัฐสภาสาร, 51,5 (พฤษภาคม), 127-135.
- ทองทิพภา วิริยะพันธุ์. 2546. มนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร. กรุงเทพฯ: อินฟอรมีเดีย บุ๊คส์.
- ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์. 2545. การปฏิรูประบบการสู่การบริหารภาครัฐแนวใหม่. วารสาร ดำรงราชานุภาพ, 2: 14-15.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2540. องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นภาพรรณ เนตรประดิษฐ์, สุทธนู ศรีไสย์ และ จินต์ วิภาตะกลัศ. 2557. ประสิทธิภาพการ ดำเนินงานการผลิตหัตถอุตสาหกรรมสินค้าเซรามิก ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัด ลำปาง. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาเอก. มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา.
- เนตรพัฒนา ยาวีราช. 2546. ความหมายการจัดการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรีชา คัมภีรปกรณ์. 2540. การวางแผนด้านบุคลากร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. 2542. หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2555. การจัดการตามหลักการจัดการทั่วไป (General principles of management) ตามทฤษฎีการจัดการของ Henri Fayol. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://52010911288.blogspot.com/2012/07/blog-post_9905.html. (12 กุมภาพันธ์ 2560).

- วิโรจน์ สารรัตน์. 2545. การบริหาร หลักการ ทฤษฎี ประเด็นทางการศึกษาและบทวิเคราะห์
องค์การศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: พิมพ์พิสุทธิ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ขวลิท ประภาวนนท์, สมชาย หิรัญกิตติ, สมศักดิ์ วานิชยาภรณ์ และ
สุตา สุวรรณภิมย์. 2545. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: Diamond In Business
World.
- สมคิด บางโม. 2537. การบริหารองค์กรสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. 2542. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุดารัตน์ พิมพ์รัตนกานต์. ม.ป.ป. เอกสารประกอบการสอน วิชาองค์การและการจัดการ
สมัยใหม่. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา [http://www.teacher.ssru.ac.th/
ekgnarong_vo/pluginfile.php/117/block_html/content/.pdf](http://www.teacher.ssru.ac.th/ekgnarong_vo/pluginfile.php/117/block_html/content/.pdf). (12 กุมภาพันธ์ 2560).
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. 2547. การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร รอดทอง. 2554. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระบวนกรพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อย (SMEs) อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท. วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Bartol, K.M. & Martin, D. C. 1991. **Management**. New York: McGraw-Hill, Inc.
- Barnard, C.I. 1968. **The Function of Executive**. Cambridge: Harvard University Press.
- Bovee, C.L., Thill, J.V., Burk, W.M. & Dovel, G.P. 1993. **Management**. New York: Mc
Graw – Hill.
- Deborah, B. 2005. การบริหารการจัดการ. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา
<https://www.law.uga.edu/profile/deborah-baker>. (12 กุมภาพันธ์ 2560).
- Druckr, P. 1954. **The Practice of Management Paperback**. New York: Harper &
Row, Publishers.
- Dubrin, A.J., & Ireland, R.D. 1993. **Management and organization**. Ohio: South
Westem Publishing Company.
- Empoto. ม.ป.ป. การบริหารหลักสูตร ตอนที่ 1 ความหมายของการบริหาร. [ระบบออนไลน์].
แหล่งที่มา <http://empoto.com/archives/552> (12 กุมภาพันธ์ 2560).

- Fayol, H. 1986. General and Industrial Management. *The Academy of Management Review*, 11, 2(April), 454-456.
- Fesler, J.F. & Kettl. 1991. *The Politics of The Administrative Process*. New Jersey: Chatham House Publishers.
- Griffin, R.W. & Danna, K. 1999. Health and Well-Being in the Workplace: A Review and Synthesis of the Literature. *Journal of Management*, 25(3), 357-384
- Gulick, L. & Urwick, L. 1987. *Notes on the Theory of Organization in Paper on The Science of Administration*. New York: Institute of Public Administration.
- Harold, K.D. & Cyril, O.D. 1972. *Principles of Management : An Analysis of Managerial Functions*. New York: MC Graw – Hill.
- Holt, R.C. 1993. Very Simple Classification Rules Perform Well on Mostly Commonly Used Datasets. *Machine Learning*, 11(1), 63 – 90.
- Kroopa พื้นที่ครูพา. 2557. การบริหารจัดการ. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <https://bemler.wordpress.com/category/บริหารการศึกษา/> (12 กุมภาพันธ์ 2560).
- Litchfield, E.H. 1956. Notes on a General Theory of Administration. *Administrative Science Quarterly*, 1(1), 3.
- Louis, E.B., David, L. & Kurtz, D.H. 2006. *Planning your financial future*. U.S.A.: The Dryden press.
- Lunenburg, F. & Allan, C.O. 1996. *Educational Administration : Concepts and Practices*. 2nd ed. New York: Wadsworth Publishing Company.
- Mackenzie, A.R. 1979. The management process in 3D. A diagram showing the activities, functions, and basic elements of the executive's job. *J Nurs Adm*, 9(11), 3-30.
- NovaBizz. 2005. ทฤษฎีความสำเร็จ. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา https://www.novabizz.com/NovaAce/Learning/Achievement_Needs.htm. (12 กุมภาพันธ์ 2560).
- Simon. 1976. *Administrative Behavior*. New York: The Free Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตหัตถกรรมไม้แกะสลักในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 2) หญิง

2. อายุ

☐ 1) 21-30 ปี

☐ 2) 31-40 ปี

☐ 3) 41-50 ปี

☐ 4) 51-60 ปี

3. ประเภทสถานประกอบการ

☐ 1) ธุรกิจค้าปลีก

☐ 2) ธุรกิจค้าส่ง

☐ 3) ธุรกิจค้าปลีกและค้าส่ง

☐ 4) โรงงานผลิต

4. ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

☐ 1) น้อยกว่า 5 ปี

☐ 2) 5 – 10 ปี

☐ 3) 11-20 ปี

☐ 4) 21-30 ปี

☐ 5) มากกว่า 31 ปีขึ้นไป

5. ขนาดของสถานประกอบการ

☐ 1) ขนาดเล็ก

☐ 2) ขนาดกลาง

☐ 3) ขนาดใหญ่

6. จำนวนพนักงาน

☐ 1) 1-5 คน

☐ 2) 6-10 คน

☐ 3) 11-15 คน

☐ 4) 16-20 คน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหาร 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านบุคลากร
ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ ปัจจัยด้านงบประมาณ

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	ปัจจัยการบริหาร	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคลากร (Man)						
1.	กำหนดลักษณะของบุคลากรแต่ละหน่วยหรือแผนกความเหมาะสมกับความรู้ ทักษะความชำนาญและความสามารถเฉพาะด้านของบุคลากร					
2.	กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและความเคลื่อนไหวขององค์กร					
3	การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					
4	บุคลากรทุกระดับได้รับการพัฒนาศักยภาพตามความเหมาะสมตามความต้องการของหน่วยงาน					
5	ใช้ประโยชน์จากบุคลากร ในพื้นที่ที่มีความชำนาญ					

ข้อที่	ปัจจัยการบริหาร	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านงบประมาณ (Money)						
1	จัดทำงบประมาณ					
2	ประมาณกระแสเงินสดประจำปี					
3	คาดการณ์ยอดขายของสินค้า					
4	มีการหาแหล่งเงินทุน ในการดำเนินการผลิต					
5	มีการบริหารจัดการเงินทุนสำรอง ในกรณีฉุกเฉิน					
ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material)						
1.	มีการเสาะหาแหล่งวัตถุดิบที่มีความน่าเชื่อถือ					
2	มีการบริหารจัดการวัสดุทดแทน					
3	มีการจัดการวัตถุดิบที่ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบ					
4	มีการลงบรรทุกควบคุมวัตถุดิบ					
5	มีการบริหารจัดการวัตถุดิบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง					
ด้านการจัดการ /บริหารงาน (Management)						
1	มีการวางแผนในการทำงานอย่างชัดเจน					
2.	ส่งเสริมการศึกษา ดูงาน อบรม เพื่อพัฒนาประสบการณ์ให้กับพนักงาน					
3	การกำหนดหน้าที่ และ ความรู้รับผิดชอบอย่างเป็นธรรม					
4	มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยี และการสื่อสาร					
5.	ตัดสินใจขัดแย้งและปัญหาด้วยความยุติธรรม					

ตอนที่ 3 ความสำเร็จทางด้านการดำเนินงานธุรกิจไม้แกะสลัก

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	ความสำเร็จทางด้านการดำเนินงานของ ธุรกิจไม้แกะสลัก	ระดับความสำเร็จ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสำเร็จ						
1	ความสำเร็จด้านยอดขายเฉลี่ยต่อเดือนเมื่อเทียบกับคู่แข่ง					
2	ความสำเร็จด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือนเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง					
3	ความสำเร็จด้านการรักษาลูกค้าเก่าเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง					
4	ความสำเร็จด้านการหาลูกค้าใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้วิจัย

ประวัตินักศึกษา

ชื่อ – นามสกุล	นายจตุเดช สืบตระกูล
เกิดเมื่อ	20 ตุลาคม 2526
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2552 ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
	พ.ศ. 2547 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2553- ปัจจุบัน ฝ่ายการตลาด หจก. เชียงใหม่กรีนดีไซน์ จังหวัดเชียงใหม่

